

Innehåll

55	Beslut om preliminär skatt.....	1
55.1	Innehåll	1
55.2	Beslut om debitering av preliminär skatt	2
55.2.1	Beräkning enligt schablon.....	3
55.2.2	Beräkning enligt tillgängliga uppgifter	4
55.2.3	Hänsyn till andra belopp	5
55.3	Beslut om preliminär A-skatt.....	6
55.3.1	Tillämplig skattetabell.....	7
55.3.2	Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag	8
55.4	Ändrade skatte- eller avgiftssatser	11
55.5	Beslut om ändring av preliminär skatt	11
55.5.1	Omprövning	11
55.5.2	Nedsättning av debiterad preliminär skatt.....	11
55.5.3	Ändring för den som har både debiterad preliminär skatt och preliminär A-skatt.....	12
55.5.4	Ändring av preliminär A-skatt för den som inte har debiterad preliminär skatt	12
55.6	Säsongverksamhet	13
55.7	Nystartad verksamhet.....	14

55 Beslut om preliminär skatt

55.1 Innehåll

Regler om beslut om preliminär skatt finns i 55 kap. SFL. I det kapitlet finns bestämmelser om

- beslut om debitering av preliminär skatt (55 kap. 2–5 §§), se avsnitt 55.2,
- beslut om preliminär A-skatt (55 kap. 6–13 §§), se avsnitt 55.3,
- ändrade skatte- eller avgiftssatser (55 kap. 14 §), se avsnitt 55.4.

I avsnittet behandlas också regler om

- beslut om ändring av preliminär skatt, se avsnitt 55.5
- säsongsverksamhet (62 kap. 6 § SFL), se avsnitt 55.6
- nystartad verksamhet (62 kap. 7 § SFL), se avsnitt 55.7.

Övergångs- bestämmelser

För F-skatt och särskild A-skatt har SFL första gången tillämpats på skatt som avser beskattningsår som började den 1 februari 2012 eller senare och slutade antingen senast den 31 augusti 2012 eller efter den 31 december 2012. Om ett räkenskapsår avslutades den 30 september, den 31 oktober eller den 30 november har räkenskapsåret ansetts vara avslutat den 31 december 2012 och bolaget ha kalenderår som räkenskapsår.

Fysiska och juridiska personer som har beskattningsår lika med kalenderår beskattades enligt SBL under 2012 och fick en schablondebitering innehållande mervärdesskatt för detta år.

För de företag som har beskattningsår lika med kalenderår tillämpas SFL först 2013. Vid schablondebiteringen som gjordes i december 2012 inför 2013 har mervärdesskatten tagits bort från den debiterade preliminärskatten eftersom mervärdesskatt enligt SFL inte längre får redovisas i inkomst-

2 Beslut om preliminär skatt, Avsnitt 55

deklarationen och därför inte ska ingå i den debiterade preliminära skatten.

För juridiska personer som har brutet räkenskapsår och som påbörjade sitt räkenskapsår under 2011 och avslutade det senast den 31 augusti 2012 finns särskilda regler i punkt 19 i övergångsbestämmelserna. Detta för att hantera övergången från SBL till SFL.

En juridisk person kan välja kalenderår som sitt beskattningsår. Vid start och avslut av näringsverksamheten samt då ett räkenskapsår läggs om kan räkenskapsåret vara kortare eller längre än 12 månader. För juridiska personer är alltid beskattningsåret lika med räkenskapsåret, d.v.s. det kan både vara kortare och längre än 12 månader. På grund av att debiteringen ska fasa in i någon av SFL:s debiteringsperioder kan debiteringen komma att omfatta upp till ca 20 månader.

55.2 Beslut om debitering av preliminär skatt

Senast den 20 i den första månaden

Skatteverket ska senast den 20 i den första månaden under beskattningsåret besluta om debitering av F-skatt och särskild A-skatt (beslut om debitering av preliminär skatt) för den som ska betala sådan skatt (55 kap. 2 § första stycket SFL).

Anledningen till att beslut ska fattas i den första månaden under beskattningsåret är att preliminär skatt ska följa beskattningsåret.

När det gäller bl.a. debitering av preliminär skatt godtas endast vissa beskattningsår i SFL. Dessa beskattningsår är 1 januari–31 december, 1 maj–30 april, 1 juli–30 juni eller 1 september–31 augusti (3 kap. 5 § SFL). För de juridiska personer som har ett beskattningsår med en annan slutdag än den 31 december, den 30 april, den 30 juni eller den 31 augusti finns särskilda regler. Dessa innebär att enligt SFL ska det beskattningsår tillämpas som ligger närmast i tiden beräknat från när den skattskyldiges egentliga beskattningsår (räkenskapsåret) går ut, se avsnitt 3. En skattskyldig som enligt inkomstskattelagen har beskattningsår 1 februari–31 januari får enligt SFL beskattningsår 1 maj – 30 april och detta innebär att ett debiteringsbeslut ska meddelas senast den 20 maj.

Så snart som möjligt

Om den skattskyldige får ett beslut om särskild A-skatt eller blir godkänd för F-skatt efter den 20 i den första månaden under beskattningsåret, ska Skatteverket besluta om debitering

av preliminär skatt så snart som möjligt (55 kap. 2 § andra stycket SFL).

En post

F-skatt och särskild A-skatt ska debiteras i en post.

Minst 2 400 kr

Det minsta belopp som får debiteras är 2 400 kronor för beskattningsåret (55 kap. 2 § tredje stycket SFL). Det innebär att den lägsta månatliga debiteringen blir 200 kr. Beloppet kan vara lägre efter en omprövning av debiterad preliminärskatt.

Lika belopp

Den debiterade preliminära skatten ska betalas med lika stora belopp varje månad, se avsnitt 62.4.

Preliminär F-skatt och särskild A-skatt bestäms antingen enligt schablonberäkning eller med ledning av tillgängliga uppgifter. Se avsnitt 55.2.1 respektive 55.2.2.

55.2.1 Beräkning enligt schablon

F-skatt och särskild A-skatt ska beräknas enligt schablon om den inte ska beräknas enligt tillgängliga uppgifter med stöd av 55 kap. 4 § SFL (55 kap. 3 § första stycket SFL).

Utgångspunkt vid schablonberäkningen är den slutliga skatt som bestämdes i det senaste beslutet om slutlig skatt. Om F-skatt eller särskild A-skatt ska bestämmas för beskattningsår 3 är det alltså normalt den slutliga skatt som bestämts år 2 och som avser inkomster år 1 som ska ligga till grund för beräkningen.

Förutsättningar

Förutsättning för schablonberäkning år 3 är att den skattskyldige vid debiteringstillfället antingen har

- skatteformen F- eller FA-skatt, eller
- faktiskt debiterad särskild A-skatt vid utgången av år 2.

Det sistnämnda innebär att för den som haft en särskild A-skatt för år 2 men har fått den nedsatt till 0 kr, kommer någon schablonberäkning för år 3 inte att göras. Däremot kommer den som har F-skatt, men fått debiteringen nedsatt till 0 kr att schablondebiteras.

Schablonberäkning sker inte heller för de skattskyldiga där Skatteverket, före det att schablonberäkningen görs, manuellt har registrerat ett belopp för nästa beskattningsår.

110 procent

Preliminär skatt ska beräknas till 110 procent av den slutliga skatt som bestämdes i det senaste beslutet om slutlig skatt enligt 56 kap. 6 § SFL (55 kap. 3 § första stycket SFL).

4 Beslut om preliminär skatt, Avsnitt 55

Resulterade den slutliga skatten i skatt att betala (K-skatt) ska den preliminära skatten alltså debiteras med 110 procent av denna.

105 procent

Om den slutliga skatten understeg den ursprungligen debiterade preliminära skatten, d.v.s. resulterade i skatt att återfå (Ö-skatt), beräknas den preliminära skatten till 105 procent av den slutliga skatten (55 kap. 3 § första stycket SFL).

Handelsbolag m.fl.

För svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer med fast driftställe i Sverige ska någon uppräknings inte göras vid schablonberäkning oavsett hur jämförelsen mellan slutlig och preliminär skatt utfaller. Skatten ska i stället beräknas till belopp som motsvarar den senast beslutade slutliga skatten för bolaget eller den juridiska personen (55 kap. 3 § andra stycket SFL).

Stoppregel

Preliminär skatt som beräknas enligt schablon får inte tas ut med ett lägre belopp än den senast debiterade preliminära skatten (55 kap. 3 § tredje stycket SFL). Beräkningen får således inte leda till att preliminärskatten blir lägre än den preliminärskatt som var debiterad året före det aktuella beskattningsåret.

Vid såväl schablondebitering som annan debitering av F-skatt och särskild A-skatt gäller att hänsyn ska tas till de bestämmelser som ska tillämpas när slutlig skatt bestäms. Vad som ingår i slutlig skatt framgår av 56 kap. SFL, se avsnitt 56. Mervärdesskatt ska enligt SFL alltid redovisas i en mervärdesskattedeklaration och ska därmed inte ingå i den preliminära skatten.

55.2.2 Beräkning enligt tillgängliga uppgifter

Beskattningsårets första beslut

F-skatt och särskild A-skatt ska enligt 55 kap. 4 § första stycket SFL beräknas med ledning av tillgängliga uppgifter om beräknade inkomster om något beslut om debitering av preliminär skatt inte har fattats för beskattningsåret och

1. den skattskyldige har lämnat en preliminär inkomstdeklaration, eller
2. det inte finns någon slutlig skatt att lägga till grund för en schablonberäkning.

Ovanstående tar sikte på det första beslutet för ett beskattningsår. Om den skattskyldige har lämnat en preliminär inkomstdeklaration ska den preliminära skatten beräknas med ledning av tillgängliga uppgifter. Detsamma gäller om det inte

finns någon slutlig skatt som kan läggas till grund för en schablonberäkning.

Den skattskyldige kan på eget initiativ lämna en preliminär inkomstdeklaration och är i vissa situationer skyldig att lämna en sådan deklaration, se avsnitt 28.

I andra fall – om bättre överensstämmelse med slutlig skatt

Skatten får också beräknas med ledning av tillgängliga uppgifter om beräknade inkomster ifall det leder till att den skattskyldiges preliminära skatt stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten och förbättringen inte är obetydlig (55 kap. 4 § andra stycket SFL).

Beräkning kan göras vid beskattningsårets första beslut om den skattskyldige inte har lämnat någon preliminär inkomstdeklaration, men det finns annat underlag som bedöms vara tillräckligt för en beräkning.

Finns det redan ett beslut om debitering för beskattningsåret kan det omprövas och en ny beräkning göras med stöd av bestämmelsen. Ofta krävs då en preliminär inkomstdeklaration för att beslutsunderlaget ska vara tillräckligt. Som tidigare nämnts är den skattskyldige under vissa förutsättningar skyldig att lämna en preliminär inkomstdeklaration om inkomstförhållandena under året ändras (28 kap. 4 § SFL, se avsnitt 28).

Skatteverket kan ta initiativ till en omprövning av debiteringen genom att förelägga den skattskyldige att komma in med en preliminär inkomstdeklaration (37 kap. 4 § SFL, se avsnitt 37).

En inte obetydlig förbättring

En skattskyldig som lämnar tillräckligt underlag ska kunna få en ny uträkning av den debiterade preliminära skatten om den nya beräkningen innebär att den skattskyldiges debiterade preliminära skatt stämmer bättre överens med den slutliga skatten. En förutsättning är att förbättringen inte är obetydlig. Kravet på en inte obetydlig förbättring innebär att Skatteverket kan avstå från en ny debitering vid rena okynnesansökningar.

Motsvarande förutsättning finns för beräkning av skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund (se avsnitt 55.3.2).

55.2.3 Hänsyn till andra belopp

Vid beräkningen av F-skatt och särskild A-skatt ska om möjligt hänsyn tas till andra belopp som kan komma att dras ifrån eller läggas till den slutliga skatten enligt 56 kap. 9 § andra stycket och tredje stycket 1–3 SFL (55 kap. 5 § SFL).

6 Beslut om preliminär skatt, Avsnitt 55

De belopp som ska dras ifrån den slutliga skatten enligt 56 kap. 9 § andra stycket SFL är

1. debiterad F-skatt och särskild A-skatt,
2. avdragen A-skatt,
3. A-skatt som ska betalas på grund av beslut enligt 59 kap. 3 § andra stycket SFL,
4. skatt som har förts över från en stat som Sverige har träffat överenskommelse med om att ta ut och föra över skatt,
5. skatt som har betalats enligt SINK eller enligt A-SINK för den tid under beskattningsåret då den skattskyldige varit obegränsat skattskyldig i Sverige,
6. skatt enligt SINK som har betalats, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,
7. skatt enligt A-SINK som har betalats, om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen, och
8. skatt som avser sådana återbetalningar som ska göras enligt rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, senast ändrat genom rådets beslut 2004/ 587/EG.

De belopp som ska läggas till den slutliga skatten enligt 56 kap. 9 § tredje stycket 1–3 SFL är

1. skatt som har betalats tillbaka enligt 64 kap. 5 § första stycket SFL (förtidsåterbetalning av preliminär A-skatt),
2. skatt som har förts över till en annan stat enligt 64 kap. 7 och 8 §§ SFL, och
3. preliminär skattereduktion enligt 17 § lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete.

55.3 Beslut om preliminär A-skatt

**Senast den
18 januari**

Skatteverket ska senast den 18 januari under beskattningsåret besluta om preliminär A-skatt för en fysisk person som

1. inte är godkänd för F-skatt, eller
2. är godkänd för F-skatt med villkoret att godkännandet bara får återopas i hans eller hennes näringsverksamhet.

Ett beslut om preliminär A-skatt innebär för det mesta att Skatteverket fastställer vilken skattetablell som ska tillämpas

för den fysiska personen. Beslutet kan dock även innebära att verket bestämmer att skatteavdrag ska göras enligt en särskild beräkningsgrund. Ett sådant beslut fattar Skatteverket efter prövning av vilket skatteavdrag som bör göras med hänsyn till den skattskyldiges inkomstförhållanden (55 kap. 6 § första stycket SFL).

Så snart som möjligt

Om den fysiska personen inte tidigare har haft inkomst som skatteavdrag ska göras från, ska beslut om preliminär A-skatt fattas så snart som möjligt efter det att han eller hon har fått sådan inkomst (55 kap. 6 § andra stycket SFL).

Juridiska personer

För en juridisk person får beslut om preliminär A-skatt fattas om förutsättningarna för särskild beräkningsgrund för skatteavdrag enligt 9 och 10 §§ SFL är uppfyllda (55 kap. 7 § SFL). Se närmare om dessa förutsättningar i avsnitt 55.3.2.

Skatteavdrag från arbetsersättning till en juridisk person ska normalt göras med 30 procent. Det finns därför i allmänhet inte något behov av att fatta beslut om preliminär A-skatt för dessa. Det är bara om skatteavdraget behöver anpassas efter den juridiska personens individuella förhållanden som ett sådant beslut krävs. Det kommer i så fall att innebära att skatteavdrag ska göras enligt en särskild beräkningsgrund. Skatteavdrag enligt skattetabell förekommer inte för juridiska personer.

Den juridiska personen kan före beskattningsåret eller senare ansöka om ett beslut om preliminär A-skatt. Skatteverket bör då fatta beslut så snart som möjligt.

Om Skatteverket bedömer att skatteavdrag med 30 procent kommer att leda till att den preliminära skatten blir för låg eller för hög finns det inte något hinder mot att verket tar initiativ till ett beslut om särskild beräkningsgrund.

55.3.1 Tillämplig skattetabell

Grunderna för beslut om vilken skattetabell som ska tillämpas för fysiska personer finns i 55 kap. 8 § SFL. Där anges att tillämplig skattetabell ska bestämmas med ledning av

1. den skattesats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen i hemortskommunen,
2. den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte ingår i avgiftssatsen enligt 3, och

8 Beslut om preliminär skatt, *Avsnitt 55*

3. den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som har lämnats av ett trossamfund enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

Avrundning

Om det ingår öretal i summan av de skatte- och avgiftssatser som gäller för den skatt- och avgiftsskyldige, tillämpas följande skattetabell. Om öretalet är över femtio tillämpas skattetabellen med närmaste högre hela krontal. I annat fall tillämpas skattetabellen med närmaste lägre hela krontal (13 kap. 5 § SFF).

55.3.2 Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag

Förutsättningar för särskild beräkningsgrund

För att Skatteverket ska få fatta ett beslut om särskild beräkningsgrund fordras dels att det leder till att den skattskyldiges preliminära skatt stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten, dels att förbättringen inte är obetydlig (55 kap. 9 § första stycket SFL).

Bättre överensstämmelse

Så snart ett beslut om särskild beräkningsgrund innebär att överensstämmelsen mellan den preliminära och den beräknade slutliga skatten förbättras mer än obetydligt ska ett sådant beslut kunna fattas. I jämförelse med vad som gällde enligt SBL har kraven mildrats genom att det inte längre krävs att beslutet avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden.

En inte obetydlig förbättring

Syftet med kravet på en mer än obetydlig förbättring är att få bort rena okynnesansökningar. Eftersom det oftast ligger en viss osäkerhet i bedömningen kan det också vara tveksamt om en särskild beräkningsgrund som avser helt obetydliga belopp i efterhand kommer att visa sig ha förbättrat överensstämmelsen mellan preliminär och slutlig skatt.

Ränta, utdelning eller annan avkastning

Ett beslut som avser ränta, utdelning eller annan avkastning får bara innebära att skatteavdrag inte ska göras från viss ränta, utdelning eller annan avkastning (55 kap. 9 § andra stycket SFL).

När det gäller kapitalinkomster kan ett beslut om särskild beräkning enbart göras på så sätt att skatteavdrag överhuvudtaget inte ska göras från ränta på visst konto eller från utdelning på vissa värdepapper.

Vid beslut om särskild beräkningsgrund ska hänsyn tas både till skatten på den inkomst som är föremål för skatteavdrag och till den skattskyldiges andra inkomster och tillgångar som

ligger till grund för sådan skatt som ingår i slutlig skatt enligt 56 kap. 6 § SFL.

Beslut om särskild beräkningsgrund för en fysisk person bör ange både den tillämpliga skattetabellen och den särskilda beräkningsgrunden. På detta sätt kan den särskilda beräkningsgrunden om det bedöms lämpligt kopplas samman till skattetabellen. Det kan också finnas situationer då skatteavdrag ska göras enligt tabell för annan ersättning än den som den särskilda beräkningsgrunden avser. Om den särskilda beräkningsgrunden exempelvis avser en sidoinkomst, utdelning, ränta eller annan avkastning, ska den som betalar ut regelbunden ersättning för arbete göra skatteavdrag enligt tabell.

Handelsbolag m.fl.

Ett beslut om särskild beräkningsgrund för ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med fast driftställe i Sverige får bara fattas om det finns särskilda skäl (55 kap. 10 § SFL).

Särskilda skäl kan t.ex. finnas om det är uppenbart att ett skatteavdrag inte kan antas komma att behövas för att täcka bolagets kommande debiteringar på skattekontot. Detta torde normalt bara kunna inträffa under senare delen av beskattningsåret (prop. 1996/97:100 s. 558).

Bestämmelsen motverkar kringgående av reglerna om godkännande för F-skatt och återkallelse av F-skatt. Ett handelsbolag är inte skattesubjekt för inkomstskatt men däremot för andra skatter som ingår i slutlig skatt, d.v.s. fastighetsskatt, fastighetsavgift, särskild löneskatt på pensionskostnader och avkastningsskatt på pensionsmedel. Handelsbolag som inte ska betala någon av dessa skatter skulle, om huvudregeln för särskild beräkningsgrund i 9 § tillämpades, få ett beslut som innebär att inga skatteavdrag ska göras. Beslutet skulle få samma effekt som ett godkännande för F-skatt avseende skyldigheten att göra skatteavdrag.

Juridisk person

När Skatteverket beslutar om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund i fråga om ersättning till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare (55 kap. 11 § 1 SFL).

Bestämmelsen har tillkommit för att inte reglerna om skatteavdrag från ersättning för arbete till juridisk person, som inte har F-skatt, ska bli verkningslösa.

Exempel

Antag att ett företag anlitar ett konsultbolag som inte är godkänt för F-skatt. Konsultbolaget har vissa smärre kontorskostnader samt sådana lönekostnader att bolaget inte redovisar någon skattepliktig vinst. Bolaget har inga anställda utöver delägarna. Undantagsregeln innebär att Skatteverket enbart får ta hänsyn till kontorskostnaderna vid beslut om särskild beräkningsgrund, vilket får till följd att utbetalaren även fortsättningsvis kommer att vara skyldig att göra skatteavdrag från arbetsersättningarna till konsultbolaget.

**Hänsyn till
andra belopp**

När Skatteverket bestämmer en särskild beräkningsgrund ska hänsyn om möjligt tas till sådana belopp som kan komma att dras ifrån eller läggas till den slutliga skatten enligt 56 kap. 9 § andra stycket samt tredje stycket 1 och 2 SFL.

Vilka belopp som ska dras ifrån och läggas till den slutliga skatten anges i avsnitt 55.2.3.

**Justering av
förmånsvärde
för kost, bil
och bostad**

När Skatteverket bestämmer en särskild beräkningsgrund får reglerna om justering av värdet av kostförmån, bilförmån och bostadsförmån bara tillämpas på begäran av den skattskyldige om arbetsgivaren har begärt justering av värdet vid beräkning av arbetsgivaravgifterna och Skatteverket har fattat ett beslut om vilket värde som ska användas vid denna beräkning (55 kap. 12 § SFL).

Bestämmelsen i 55 kap. 12 § SFL hänvisar till 61 kap. 18–20 §§ IL och 2 kap. 10 b och 10 c §§ SAL.

Genom bestämmelsen undviks att två beslut fattas i samma fråga redan innan den slutliga skatten bestäms.

Paragrafen innehåller samma förmåner som omfattas av förfarandet med beslut om värdering enligt socialavgiftslagen, d.v.s. kostförmån, bilförmån och bostadsförmån. Bostadsförmån som avser en semesterbostad omfattas däremot inte. Det gör inte heller kostförmån eller bostadsförmån till en praktikant eller liknande som inte får någon annan ersättning eller bara obetydliga fickpengar. Detta framgår lagtekniskt av att hänvisningen till inkomstskattelagen inte omfattar 61 kap. 21 § IL.

**Avdrag för
utgifter i arbetet
(kostnadsavdrag)**

När Skatteverket bestämmer en särskild beräkningsgrund, får avdrag för utgifter i arbetet beräknas på annat sätt än enligt schablon bara om det finns ett beslut enligt SAL (55 kap. 13 § SFL).

Bestämmelsen hänvisar till 2 kap. 21 § tredje och fjärde stycket SAL och den innebär att två beslut inte kan fattas i samma fråga redan under beskattningsåret.

En utbetalare, vanligtvis en arbetsgivare, ska i vissa fall göra avdrag för utgifter i arbetet vid beräkningen av underlaget för skatteavdrag. Utgifterna ska beräknas enligt de schabloner för vissa yrkesgrupper som används vid beräkning av arbetsgivaravgifter. Om det inte finns någon tillämplig schablon kan utbetalaren begära att Skatteverket bestämmer hur utgifterna ska beräknas. Verkets beslut avser arbetsgivaravgifterna, men ska användas av utbetalaren även när underlaget för skatteavdrag bestäms. Ett sådant beslut krävs alltså även när en särskild beräkningsgrund bestäms om ingen schablon är tillämplig.

55.4 Ändrade skatte- eller avgiftssatser

Om en skatte- eller avgiftssats har ändrats så sent att ändringen inte kan beaktas när beslut om debitering av preliminär skatt eller beslut om preliminär A-skatt fattas, ska det föregående årets skatte- eller avgiftssats tillämpas (55 kap. 14 § SFL).

55.5 Beslut om ändring av preliminär skatt

55.5.1 Omprövning

Beslut om preliminär skatt kan omprövas enligt bestämmelserna i 66 kap. SFL, se avsnitt 66.

**Sen debiterings-
höjning – en post**

Om begäran om omprövning sänds in så sent att Skatteverket inte hinner fatta beslut senast den 20 i månaden före beskattningsårets sista månad anses höjningen som en sen debiteringshöjning. Höjningen belastar skattekontot som en post.

**Beslutets datum
styr förfallodag**

Vid omprövning av debiterad preliminärskatt beror beslutets förfallodag på om beslutet fattas senast den 20 i en månad eller om beslutet fattas efter den 20. Ett omprövningsbeslut behandlas enligt SFL på samma sätt som ett grundbeslut när det gäller förfallodag (62 kap. 5 § SFL).

55.5.2 Nedsättning av debiterad preliminär skatt

Om en omprövning av ett beslut om debitering av preliminär skatt innebär att den skatt som ska betalas för beskattningsåret sätts ned, ska nedsättningen i första hand avse den del av skatten som ännu inte ska ha betalats (15 kap. 1 § SFF).

55.5.3 Ändring för den som har både debiterad preliminär skatt och preliminär A-skatt

Bestämmelser om hur den preliminära skatten ska sättas ned eller höjas finns i 13 kap. SFF.

Nedsättning

Om den preliminära skatten ska sättas ned för en person som har både debiterad preliminär skatt (F-skatt eller särskild A-skatt) och preliminär A-skatt, ska

- i första hand beslutet om debitering av preliminär skatt ändras, och om det inte är tillräckligt
- i andra hand, beslutet om preliminär A-skatt ändras (13 kap. 2 § första stycket SFF).

Om även beslutet om preliminär A-skatt behöver ändras, ska skatteavdragen ändras i följande ordning:

1. skatteavdrag från ersättning för arbete som ska göras enligt skattetablell,
2. skatteavdrag som ska göras med 30 procent från fysiska och juridiska personers arbetsersättningar,
3. skatteavdrag som ska göras från ränta, utdelning och annan avkastning (13 kap. 2 § andra stycket SFF).

Höjning

Om den preliminära skatten ska höjas för den som har både debiterad preliminär skatt och preliminär A-skatt, ska

- i första hand beslutet om preliminär A-skatt ändras i den del det avser skatteavdrag från ersättning för arbete som ska göras enligt skattetablell. Det gäller dock inte om det finns särskilda skäl för något annat.
- i andra hand beslutet om debitering av preliminär skatt ändras (13 kap. 3 § SFF).

Det får inte göras några ändringar av skatteavdrag från sådan ränta, utdelning och avkastning som avses i 10 kap. 15 § SFL för att höja den preliminära skatten. Detsamma gäller fall där skatteavdrag ska göras med 30 procent från fysiska och juridiska personers ersättningar för arbete enligt 11 kap. 20 eller 24 § SFL.

55.5.4 Ändring av preliminär A-skatt för den som inte har debiterad preliminär skatt

Ett beslut om särskild beräkningsgrund för den som inte har debiterad preliminär skatt ska

- i första hand avse skatteavdrag från den skattskyldiges huvudinkomst, och
- i andra hand skatteavdrag från inkomster där skatteavdrag ska göras med 30 procent från ersättning från arbete (13 kap. 4 § SFF).

55.6 Säsongverksamhet

Skatteverket får på begäran av den skattskyldige besluta att F-skatt och särskild A-skatt ska betalas bara under vissa kalendermånader, om näringsverksamheten pågår bara under en del av beskattningsåret (62 kap. 6 § SFL).

Bestämmelsen innebär ett avsteg från regeln i 62 kap. 4 § SFL om att den preliminära skatten ska betalas från och med beskattningsårets andra månad till och med månaden efter beskattningsårets utgång. Övriga bestämmelser i 62 kap. 4 § gäller även om Skatteverket har beslutat om en kortare betalningsperiod än tolv månader. Skatten ska alltså betalas med lika stora belopp i de månader som anges i Skatteverkets beslut och senast på de ordinarie förfallodagarna för sådan skatt (se avsnitt 62.4).

Debiterad preliminär skatt är inte på samma sätt som skatteavdrag knuten till den inkomst som är aktuell under redovisningsperioden. Skatten debiteras i en gemensam post vid beskattningsårets början och ska betalas med lika belopp under varje månad. Principen bakom detta system är bl.a. att F-skatt i huvudsak är en beskattning av företagsvinster. Dessa tjänas in dagligen, och kan inte knytas till särskilda periodiska händelser. Skattebördan ska därför fördelas jämnt över beskattningsåret. Att den skattskyldige ännu inte har haft inkomster som motsvarar det skattebelopp som ska betalas fritar honom inte från skyldigheten att betala.

Denna princip har vållat problem för företag där verksamhet pågår under endast en del av året. Exempel på sådan säsongverksamhet är en campingplats, som bara har öppet under sommarmånaderna. Företaget har i detta fall inkomstmöjligheter först när verksamheten öppnas för året (prop. 1996/97:100 s. 406).

Genom bestämmelsen i 62 kap. 6 § SFL finns en möjlighet för dem som driver säsongverksamhet att få betala preliminär skatt bara under den period verksamheten pågår. Betalning av skatter och avgifter kommer då att sluta an till företagets naturliga säsong.

Möjligheten till säsonsdebitering ska användas bara om den skattskyldige begär det. Den skattskyldige ska i en preliminär inkomstdeklaration ange bl.a. under vilken tidsperiod som verksamheten ska pågå. Med utgångspunkt från deklarationen bestämmer sedan Skatteverket dels den sammanlagda skatten, dels under vilka månader skatten ska betalas.

Reglerna om säsonsdebitering gäller bara vid uppenbart säsonsarbete där den skattskyldiges näringsverksamhet endast pågår under en del av kalenderåret. Säsonsdebitering ska inte medges bara för att ett företag har kraftiga säongsvariationer gällande sin inkomst. Normalt omfattas inte lantbrukare, författare och konstnärer av reglerna om säsonsdebitering (prop. 1996/97:100 s.580).

55.7 Nystartad verksamhet

Om den som startar en näringsverksamhet begär det, ska Skatteverket besluta att den första betalningen av F-skatt eller särskild A-skatt ska senareläggas med tre månader, så kallat uppskov (62 kap. 7 § första stycket SFL).

Bestämmelsen innebär en avvikelse från regleringen i 62 kap. 4 § SFL om när den första betalningen ska göras. Övriga bestämmelser i 62 kap. 4 § (se avsnitt 62.4) ska gälla även om Skatteverket har beslutat om uppskov. Skatten ska alltså betalas med lika stora belopp i varje återstående månad senast på de ordinarie förfallodagarna enligt 62 kap. 4 §.

Utan uppskov ska den debiterade preliminära skatten betalas med lika stora belopp i de månader som återstår efter debiteringsmånaden. Om debitering sker efter den 20:e i en månad ska fördelning i stället ske fr.o.m. den andra månaden efter debiteringsmånaden. För nystartade företag kan det innebära likviditetsproblem att börja betala skatten i anslutning till att verksamheten börjar. Många företag har ofta låga inkomster under inledningsskedet. Genom bestämmelsen om uppskov kan en skattskyldig som startar en näringsverksamhet få uppskov med att börja betala F-skatt och särskild A-skatt i tre månader.

Exempel

Om Skatteverket beslutar om debiterad preliminär skatt den 15 mars ska skatten utan uppskov betalas första gången den 12 april. Med uppskov betalas skatten första gången den 12 juli och då med lika stora belopp under tiden juli–januari.

Om den skattskyldige startar näringsverksamheten sent under beskattningsåret, kan uppskov med betalning av den debiterade skatten bli aktuellt för såväl innevarande beskattningsår som för nästkommande beskattningsår.

Exempel

Hilmer S. startar en enskild firma i oktober år 1. Han ansöker om godkännande för F-skatt och begär samtidigt uppskov med betalning av den debiterade preliminära skatten. Den 21 oktober år 1 beslutar Skatteverket att godkänna Hilmer S. för F-skatt och bestämmer samtidigt den debiterade preliminära skatten för år 1 till 20 000 kr. Då Hilmer S. begärt uppskov ska skatten betalas i sin helhet den 12 mars år 2. Hilmer S. har också rätt till uppskov med år 2:s debiterade preliminärskatt. Detta på grund av att år 2:s preliminära skatt inte ska behöva betalas före år 1:s preliminära skatt. I det fallet innebär uppskovet att skatten ska betalas med lika stora belopp under tiden mars år 2– januari år 3.

Om Hilmer S. inte begärt uppskov skulle skatten för år 1 i stället ha betalats med lika stora belopp under tiden december–januari och skatten för år 2 med lika belopp under tiden februari–januari.

Undantag

Uppskov ska inte medges om

1. beslutet om F-skatt eller särskild A-skatt fattas efter beskattningsårets utgång,
2. näringsverksamheten har övertagits från någon annan,
3. den som startar näringsverksamheten redan bedriver näringsverksamhet, eller
4. särskilda skäl talar emot det (62 kap. 7 § andra stycket SFL).

De särskilda skäl som talar emot uppskov kan t.ex. vara skatteskulder eller annat som i sig skulle utgöra hinder mot ett godkännande för F-skatt (prop. 2002/2003:5 s. 95).

Det sägs inget i prop. 2010/11:165 om att en näringsidkare endast kan få uppskov vid ett tillfälle. Skatteverket anser därför att det kan ges möjlighet till uppskov vid fler tillfällen under förutsättning att näringsverksamheten är ny för näringsidkaren och att det har gått i vart fall två år från att näringsidkaren avslutat sin tidigare näringsverksamhet.

**Förlängt
räkenskapsår**

En juridisk person betalar alltid sin debiterade preliminära skatt i anslutning till beskattningsåret. Om en juridisk person startar en verksamhet, förlänger sitt räkenskapsår och begär uppskov påverkar inte det sättet att beräkna uppskovet. Om Skatteverket medger uppskov ges uppskovet med de tre första debiteringsmånaderna.

En fysisk person som driver näring och som förlänger det första räkenskapsåret i samband med att han startar näringsverksamhet, kan också få uppskov med betalningen av den debiterade preliminära skatten. Detta under förutsättning att verksamheten startar 21 oktober eller senare.

Att Skatteverket har valt den 21 oktober som gräns för när uppskov kan medges vid förlängt räkenskapsår beror på att om en verksamhet påbörjas före den 21 oktober har företaget indirekt redan tagit sig rätten till uppskov. Om ytterligare uppskov skulle medges skulle ett företag som förlänger sitt första räkenskapsår komma i en bättre ekonomisk situation än ett företag som inte förlänger sitt räkenskapsår.